

Інна ПЕТРЕНКО

доктор філософії,

доцент кафедри теорії і методики виховання

Рівненського державного гуманітарного університету,

м. Рівне, Україна

ORCID: 0000-0003-2320-6100,

e-mail: inna.petrenko@rshu.edu.ua

НАВЧАЛЬНА ДИСЦИПЛІНА «ТЕХНОЛОГІЇ ДИСТАНЦІЙНОГО І ЗМІШАНОГО НАВЧАННЯ» У ПРОФЕСІЙНІЙ ПІДГОТОВЦІ ДОКТОРІВ ФІЛОСОФІЇ З ОСВІТНІХ НАУК

Анотація. У статті проаналізовано роль навчальної дисципліни «Технології дистанційного і змішаного навчання» у професійній підготовці докторів філософії зі спеціальності А1 Освітні науки. Обґрунтовано актуальність упровадження технологій дистанційного та змішаного навчання в умовах цифровізації освіти, пандемії COVID-19 та російсько-української війни, що зумовили необхідність забезпечення безперервності освітнього процесу у закладах вищої освіти. Визначено місце дисципліни в освітньо-науковій програмі підготовки докторів філософії та схарактеризовано її змістове наповнення.

З'ясовано, що дисципліна поєднує теоретичні засади дистанційного і змішаного навчання з практичною підготовкою здобувачів освіти до використання сучасних цифрових платформ, систем управління навчанням, масових відкритих онлайн-курсів, сервісів онлайн-комунікації та інструментів створення цифрового освітнього контенту. Особливу увагу приділено практико-орієнтованим методам викладання дисципліни, зокрема проєктній діяльності, кейс-методу, колаборативного навчання, моделюванню професійної діяльності викладача закладу вищої освіти та створенню елементів дистанційних курсів.

Обґрунтовано, що важливим складником професійної підготовки є формування навичок критичного аналізу цифрових освітніх ресурсів, дотримання принципів академічної доброчесності, цифрової етики та інформаційної безпеки.

Доведено, що вивчення дисципліни сприяє формуванню професійних, цифрових, комунікативних і методичних компетентностей майбутніх докторів філософії, розвитку здатності організовувати освітній процес у дистанційному та змішаному форматах, забезпечувати ефективну цифрову взаємодію, здійснювати електронне оцінювання та використовувати сучасні інформаційно-комунікаційні технології у професійній діяльності.

Ключові слова: дистанційне навчання; змішане навчання; доктор філософії; освітні науки; цифрова компетентність; інформаційно-

комунікаційні технології; цифрове освітнє середовище; професійна підготовка; онлайн-освіта.

Постановка проблеми. Сучасний етап розвитку вищої освіти характеризується активною цифровізацією освітнього процесу, поширенням дистанційних та змішаних форм навчання, а також зростанням ролі інформаційно-комунікаційних технологій у професійній діяльності науково-педагогічних працівників. Особливої актуальності ці процеси набули в умовах глобальних суспільних викликів, пов'язаних із пандемією COVID-19 та російсько-українською війною, а дистанційні та змішані форми навчання стали важливим інструментом забезпечення безперервності освітнього процесу. У таких умовах заклади вищої освіти мають не лише підтримувати стабільне функціонування освітнього середовища, а й забезпечувати ефективне формування професійних і цифрових компетентностей майбутніх фахівців.

Відповідно, підготовка докторів філософії з освітніх наук потребує формування не лише дослідницьких компетентностей, а й готовності до організації освітнього процесу з використанням технологій дистанційного та змішаного навчання. Майбутній доктор філософії – викладач закладу вищої освіти – має володіти сучасними цифровими інструментами, методиками онлайн-викладання, навичками проєктування електронних освітніх ресурсів, організації синхронної та асинхронної взаємодії зі здобувачами освіти, а також здатністю забезпечувати якість освітнього процесу в цифровому середовищі.

Важливу роль у професійній підготовці докторів філософії з освітніх наук відіграють вибіркові дисципліни освітньо-наукової програми, зокрема навчальна дисципліна «Технології дистанційного і змішаного навчання», яка спрямована на формування цифрової, методичної та педагогічної компетентностей майбутніх викладачів і дослідників (Освітньо-наукова програма «Освітні, педагогічні науки», 2025). Дисципліна «Технології дистанційного і змішаного навчання» поєднує теоретичні засади організації дистанційного навчання з практичним опануванням сучасних цифрових платформ, сервісів і технологій, що забезпечують ефективну організацію освітнього процесу в умовах цифрової трансформації освіти (Петренко, 2025а).

Актуальність пропонованої статті зумовлена необхідністю осмислення ролі та змістового потенціалу дисципліни «Технології дистанційного і змішаного навчання» у системі професійної підготовки докторів філософії з освітніх наук, а також потребою визначення ефективних підходів щодо формування їхньої готовності до професійної діяльності в сучасному цифровому освітньому середовищі.

Аналіз останніх досліджень з проблеми. Проблема дистанційного та змішаного навчання є предметом активних наукових досліджень у вітчизняній педагогічній науці. Сучасні дослідники розглядають дистанційне навчання як важливий складник цифрової трансформації освіти, що забезпечує гнучкість освітнього процесу, доступність навчання, індивідуалізацію освітніх траєкторій та розвиток цифрової компетентності учасників освітнього процесу.

Теоретичні та методичні засади дистанційного навчання досліджують В. Биков, В. Кухаренко, Н. Сиротенко, О. Рибалко, С. Петренко, О. Павелків та ін. (Биков, Кухаренко, Сиротенко, Рибалко, Богачков, 2008; Петренко, Павелків, 2021). Дослідники акцентують увагу на особливостях організації електронного освітнього середовища, використанні інформаційно-комунікаційних технологій, педагогічному проектуванні дистанційних курсів та формуванні цифрової компетентності викладачів і здобувачів освіти.

Проблеми змішаного навчання та поєднання традиційних і цифрових форм організації освітнього процесу аналізують В. Кухаренко, С. Березенська, К. Бугайчук, Н. Олійник, С. Петренко, О. Павелків та ін. (Кухаренко, Березенська, Бугайчук, Олійник, Олійник, Рибалко, Сиротенко, Столяревська, 2016; Павелків, Петренко, 2022). У дослідженнях підкреслюється, що змішане навчання сприяє підвищенню ефективності освітнього процесу, активізації самостійної роботи здобувачів освіти та розвитку навичок самоорганізації й академічної автономії.

Окрему увагу в сучасних наукових розвідках приділено питанням професійної підготовки майбутніх фахівців в умовах цифровізації освіти (Осадчий, Осадча, 2022; Петренко, 2020). Науковці наголошують на необхідності формування у майбутніх фахівців здатності використовувати цифрові технології у викладацькій діяльності, створювати електронні освітні ресурси, організувати онлайн-комунікацію та забезпечувати якість дистанційного освітнього процесу.

Водночас здійснений аналіз наукових праць засвідчує, що недостатньо висвітленими залишаються аспекти формування цифрової та методичної готовності майбутніх докторів філософії до професійної діяльності в умовах цифрового освітнього середовища закладу вищої освіти.

Мета статті полягає в аналізі змістового та практико-орієнтованого потенціалу навчальної дисципліни «Технології дистанційного і змішаного навчання» у професійній підготовці докторів філософії з освітніх наук.

Виклад основного матеріалу дослідження. У Рівненському державному гуманітарному університеті як вибірковий компонент освітньо-наукової програми «Освітні, педагогічні науки» пропонується навчальна дисципліна «Технології дистанційного і змішаного навчання» (Петренко, 2025b). Упродовж функціонування освітньо-наукової програми цей компонент щороку обирається здобувачами ступеня доктора філософії, що свідчить про його актуальність і практичну значущість.

Навчальна дисципліна посідає важливе місце у системі професійної підготовки докторів філософії з освітніх наук, оскільки спрямована на формування здатності організувати, проектувати та реалізовувати освітній процес в умовах цифрового освітнього середовища. Її зміст відповідає сучасним тенденціям розвитку вищої освіти, пов'язаним із цифровізацією, розвитком дистанційних і змішаних форм навчання та необхідністю використання інформаційно-комунікаційних технологій у науково-педагогічній діяльності.

Метою дисципліни є ознайомлення здобувачів PhD із сучасними платформами та сервісами для організації дистанційного і змішаного навчання, проєктуванням онлайн-курсів та освітніх вебресурсів, а також формування готовності до використання цифрових технологій у професійній діяльності та навчанні впродовж життя.

Навчальна дисципліна складається з двох змістових модулів: теоретичні основи дистанційного та змішаного навчання; прикладні аспекти дистанційного та змішаного навчання. Здобувачі освіти вивчають генезу дистанційного навчання, нормативно-правові засади його організації, цифрові та медіаосвітні технології, особливості інтеграції різних форм навчання в освітній простір закладу вищої освіти, масові відкриті онлайн-курси (МВОК), а також е-інструменти створення цифрового освітнього контенту (Петренко, 2025 б).

У процесі вивчення дисципліни здобувачі освіти опановують теоретичні засади дистанційного й змішаного навчання, особливості організації синхронної та асинхронної взаємодії учасників освітнього процесу, принципи створення та супроводу електронних навчальних курсів, а також специфіку використання сучасних цифрових платформ і сервісів.

Окрему увагу приділено аналізу можливостей масових відкритих онлайн-курсів. У межах дисципліни аспіранти ознайомлюються із міжнародними та українськими платформами онлайн-освіти, зокрема Coursera, EdX, FutureLearn, KhanAcademy, Udacity, Prometheus, EdEra, ВУМ online, Освіта-онлайн та іншими. Практичні завдання передбачають аналіз структури МВОК, оцінювання їхніх переваг і недоліків, а також можливостей використання таких курсів у професійній діяльності викладача закладу вищої освіти (Петренко, 2025 б).

Здобувачі освіти також вивчають моделі змішаного навчання, серед яких «перевернутий клас», «ротація станцій», гнучка модель, «самозмішування», «поглиблена віртуальна модель», інтеграція аудиторної та онлайн-роботи (Петренко, 2025 б).

Наприклад, під час реалізації моделі «перевернутого класу» аспіранти попередньо опрацьовують відеолекції та електронні матеріали в Moodle чи в Classroom, а аудиторний час використовують для дискусій, аналізу кейсів та виконання практичних завдань.

Технології дистанційного та змішаного навчання розглядаються як сучасні освітні підходи, що базуються на використанні інформаційно-комунікаційних технологій, цифрових платформ і хмарних сервісів для забезпечення взаємодії між учасниками освітнього процесу незалежно від місця їх перебування.

До ключових переваг дистанційного та змішаного навчання належать: гарантування безпеки освітнього процесу; гнучкість та індивідуалізація навчання; можливість доступу до навчальних матеріалів у режимі 24/7; економія часу та ресурсів; використання різноманітних форматів освітнього контенту, зокрема відео-, аудіоматеріалів, інтерактивних тестів, елементів гейміфікації та онлайн-проєктів.

Так, під час вивчення дисципліни здобувачі освіти мають можливість повторно переглядати записи занять, проходити інтерактивні тести у зручний час та працювати над спільними цифровими проєктами незалежно від місця перебування.

Викладання дисципліни ґрунтується на практико-орієнтованому підході, який передбачає активне залучення здобувачів освіти до виконання практичних завдань, моделювання професійних ситуацій та використання сучасних цифрових інструментів, наближених до майбутньої викладацької діяльності у закладах вищої освіти.

Одним із провідних методів навчання є проєктна діяльність. У процесі навчання здобувачі освіти розробляють фрагменти дистанційних курсів, створюють електронні навчальні матеріали, проєктують структуру онлайн-занять, добирають цифрові інструменти для синхронної й асинхронної взаємодії та формують систему оцінювання результатів навчання.

Зокрема, аспіранти розробляють власні мінікурси або окремі навчальні модулі для дисциплін своєї спеціалізації із використанням тестових завдань, форумів, інтерактивних презентацій та відеоматеріалів.

Важливе місце посідають практичні й тренінгові заняття, під час яких аспіранти опановують роботу із системами управління навчанням Moodle, GoogleClassroom, платформами Zoom, GoogleMeet, Microsoft Teams та сервісами для створення інтерактивного освітнього контенту. Здобувачі освіти навчаються створювати електронні тести, інтерактивні вправи, відеоматеріали, онлайн-опитування та інші елементи дистанційного курсу.

Наприклад, здобувачі освіти створюють інтерактивні завдання за допомогою сервісів Kahoot, Quizizz, LearningApps, GoogleForms та інтегрують їх у структуру дистанційного курсу.

Ефективним методом є метод case study, що передбачає аналіз практичних ситуацій, пов'язаних із організацією дистанційного та змішаного навчання, проблемами академічної доброчесності, мотивації здобувачів освіти, організації комунікації та оцінювання результатів навчання в цифровому середовищі.

До прикладу, аспірантам пропонується проаналізувати ситуації низької активності здобувачів освіти під час онлайн-занять, порушення академічної доброчесності при дистанційному оцінюванні або проблеми організації зворотного зв'язку у змішаному форматі навчання.

У процесі викладання дисципліни активно застосовуються методи колаборативного навчання (collaborative learning), які передбачають організацію спільної роботи здобувачів освіти над цифровими проєктами, проведення онлайн-дискусій, створення колективних презентацій та взаємооцінювання результатів роботи.

Наприклад, групи здобувачів освіти спільно розробляють структуру дистанційного курсу, розподіляючи між собою створення відеоматеріалів, тестових завдань, інтерактивних елементів та методичних рекомендацій.

Практична спрямованість дисципліни реалізується також через моделювання професійної діяльності викладача закладу вищої освіти.

Здобувачі освіти проводять фрагменти навчальних занять у дистанційному форматі, апробують різні моделі змішаного навчання, аналізують ефективність використання цифрових інструментів та здійснюють самооцінювання власної педагогічної діяльності. Під час таких занять аспіранти проводять фрагменти онлайн-лекцій або практичних занять із використанням Zoom чи Microsoft Teams, організують онлайн-опитування, демонстрацію екрана, роботу в групах та інтерактивну взаємодію зі слухачами.

Вивчення дисципліни спрямоване на формування у здобувачів освіти професійних, цифрових, методичних, комунікативних та організаційних компетентностей, необхідних для здійснення науково-педагогічної діяльності в умовах цифрової трансформації освіти.

Формування цифрової компетентності передбачає здатність ефективно використовувати сучасні інформаційно-комунікаційні технології у професійній діяльності, працювати із системами дистанційного навчання, сервісами онлайн-комунікації, платформами для створення цифрового освітнього контенту та інструментами електронного оцінювання.

Здобувачі освіти навчаються використовувати електронні журнали, аналітичні інструменти LMS Moodle, Classroom, сервіси автоматизованого тестування та системи моніторингу освітньої активності.

Особлива увага приділяється розвитку педагогічної та методичної компетентностей. У процесі навчання аспіранти опановують принципи педагогічного дизайну дистанційних курсів, методики організації синхронного й асинхронного навчання, особливості побудови інтерактивного освітнього середовища та забезпечення ефективної комунікації зі здобувачами освіти.

Практичні завдання передбачають створення структури дистанційного курсу з урахуванням логіки подання матеріалу, візуалізації контенту, організації самостійної роботи та системи оцінювання результатів навчання.

Практична спрямованість дисципліни сприяє формуванню здатності проєктувати та реалізовувати власні освітні продукти, організувати навчальні заняття у змішаному форматі, здійснювати добір цифрових інструментів відповідно до цілей навчання та особливостей освітньої аудиторії.

Важливим складником професійної підготовки є формування навичок критичного аналізу цифрових освітніх ресурсів, дотримання принципів академічної доброчесності, цифрової етики та інформаційної безпеки.

Окрему увагу під вивчення навчальної дисципліни приділяємо аналізу проблем використання штучного інтелекту в освітньому процесі, питанням авторського права, академічної доброчесності та етичного використання цифрового контенту(Петренко, 2025 b).

Значна увага приділяється розвитку комунікативної та організаційної компетентностей. Робота в командах, участь в онлайн-дискусіях і реалізація спільних цифрових проєктів сприяють формуванню навичок професійної взаємодії, співпраці та академічної комунікації в цифровому освітньому середовищі.

Висновки і перспективи подальших розвідок. Отже, навчальна дисципліна «Технології дистанційного і змішаного навчання» посідає важливе місце у професійній підготовці докторів філософії зі спеціальності А1 Освітні науки, позаяк забезпечує формування комплексу професійних, цифрових, організаційних і комунікативних компетентностей, необхідних для здійснення сучасної науково-педагогічної діяльності.

Зміст дисципліни поєднує теоретичні основи дистанційного та змішаного навчання з практико-орієнтованою підготовкою здобувачів освіти до використання цифрових платформ, систем управління навчанням, масових відкритих онлайн-курсів, е-інструментів та цифрового освітнього контенту в освітньому процесі.

Опанування дисципліни сприяє розвитку здатності проектувати дистанційні курси, організувати синхронну й асинхронну взаємодію учасників освітнього процесу, здійснювати цифровий супровід навчання, забезпечувати зворотний зв'язок, оцінювання результатів навчання та дотримання принципів академічної доброчесності. Водночас практична спрямованість дисципліни забезпечує готовність майбутніх докторів філософії до професійної діяльності в умовах цифрової трансформації вищої освіти.

Перспективи подальших наукових досліджень убачаємо у вивченні ефективності використання технологій дистанційного та змішаного навчання у професійній підготовці докторів філософії різних спеціальностей, розробленні моделей інтеграції штучного інтелекту в цифрове освітнє середовище закладів вищої освіти, а також у дослідженні можливостей персоналізації навчання засобами сучасних цифрових технологій.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

Освітньо-наукова програма «Освітні, педагогічні науки» (2025). URL: <https://drive.google.com/file/d/1eqfZwFcQaQo8hrYY-HGfgNokgKbZWri/view>

Петренко, І. (2025а). Силабус «Технології дистанційного і змішаного навчання». URL: <https://drive.google.com/file/d/1vgR7SOwsIEXLjhXCVcrX-WKwC7rqz96F/view>

Биков, В., Кухаренко, В., Сиротенко, Н., Рибалко, О., Богачков, Ю. (2008). Технологія розробки дистанційного курсу. Київ. Міленіум. 324 с.

Петренко, С., Павелків, О. (2021). Організація дистанційного навчання в умовах пандемії COVID-19: аналіз міжнародного досвіду Європейських країн. *Інноватика у вихованні*. Рівне: РДГУ. Вип. 13. Том 2. С.137–152.

Кухаренко, В., Березенська, С., Бугайчук, К., Олійник, Н., Олійник, Т., Рибалко, О., Сиротенко, Н., Столяревська, А. (2016). Теорія та практика змішаного навчання :монографія. Харків: «Міськдрук», НТУ «ХП». 284 с.

Павелків, О., Петренко, С. (2022). Особливості вивчення дисциплін математичного циклу в закладі вищої освіти в умовах змішаного навчання. *Інноватика у вихованні. зб. наук. пр.* Вип. 16. /упоряд. О. Б. Петренко; ред. кол. : О. Б. Петренко, Н. Б. Грицай, Т. С. Ціпан та ін. Рівне : РДГУ. С.2014-214.

Осадчий, В., Осадча, К. (2022). Актуальні аспекти застосування технологій змішаного та дистанційного навчання у підготовці майбутніх фахівців. *Тези*

доповідей IV-ої Міжнародної науково-практичної конференції «Актуальні проблеми педагогічної освіти: реалії, нові ідеї та перспективи». Львів: ЛНУ імені Івана Франка. С.5-8. URL: https://www.researchgate.net/publication/367561948_Aktualni_aspekti_zastosuvan_na_tehnologij_zmisanogo_ta_distancijnogo_navcanna_u_pidgotovci_majbutnih_fa_hivciv

Петренко, С. (2020). Масові відкриті онлайн-курси (МВОК): переваги й недоліки. *Підготовка майбутніх педагогів до використання інформаційно-комунікаційних технологій в професійній діяльності: монографія* / за заг. ред.: Войтовича І. С. / упоряд. Гнедко Н. М. Луцьк. С.29-50.

Петренко, І. (2025b). Робоча програма «Технології дистанційного та змішаного навчання» для здобувачів ступеня вищої освіти доктор філософії (PhD) за освітньо-науковою програмою «Освітні, педагогічні науки». URL: https://drive.google.com/file/d/173Lv6z29Q-qU9ZSjeqqniK1b_2KfUEE4/view

REFERENCES

Osvitno-naukova prohrama «Osvitni, pedahohichni nauky» [Educational and Research Program in «Educational and Pedagogical Sciences»]. (2025). URL: https://drive.google.com/file/d/1eqfZwFcQaQo8hrYY_-HGfgNokgKbZWri/view [in Ukrainian]

Petrenko, I. (2025 a). Syllabus «Tekhnolohii dystantsiinoho i zmishanoho navchannia». [Syllabus «Distance and Blended Learning Technologies»]. URL: <https://drive.google.com/file/d/1vgR7SOwslEXLjhXCVerX-WKWc7rqz96F/view> [in Ukrainian]

Bykov, V., Kukhareno, V., Syrotenko, N., Rybalko, O., Bohachkov, Yu. (2008). *Tekhnolohiia rozrobky dystantsiinoho kursu*. [Technology for Developing an Online Course]. Kyiv. Milenium. 324 s. [in Ukrainian]

Petrenko, S., Pavelkiv, O. (2021). Orhanizatsiia dystantsiinoho navchannia v umovakh pandemii COVID-19: analiz mizhnarodnoho dosvidu Yevropeiskykh krain. [Organizing Distance Learning During the COVID-19 Pandemic: An Analysis of International Experience in European Countries]. *Innovatyka u vykhovanni*. Rivne: RDHU. Vyp. 13. Tom 2. S.137–152. [inUkrainian]

Kukhareno, V., Berezenska, S., Buhaichuk, K., Oliinyk, N., Oliinyk, T., Rybalko, O., Syrotenko, N., Stoliarevska, A. (2016). *Teoriia ta praktyka zmishanoho navchannia: monohrafiia*. [The Theory and Practice of Blended Learning: A Monograph]. Kharkiv: «Miskdruk», NTU «KhPI». 284 s. [in Ukrainian]

Pavelkiv, O., Petrenko, S. (2022). Osoblyvosti vyvchennia dystsyplin matematychnoho tsykladu v zakladi vyshchoi osvity v umovakh zmishanoho navchannia. [Features of Teaching Mathematics Courses at a Higher Education Institution in a Blended Learning Environment]. *Innovatyka u vykhovanni. zb. nauk. pr.* Vyp. 16. / uporiad. O. B. Petrenko; red. kol.: O. B. Petrenko, N. B. Hrytsai, T. S. Tsipan ta in. Rivne : RDHU. S.2014-214. [in Ukrainian]

Osadchyi, V., Osadcha, K. (2022). Aktualni aspekty zastosuvannia tekhnolohii zmishanoho ta dystantsiinoho navchannia u pidhotovtsi maibutnikh fakhivtsiv. [Current Issues in the Application of Blended and Distance Learning Technologies

in the Training of Future Professionals]. *Tezy dopovidei IV-oi Mizhnarodnoi naukovo-praktychnoi konferentsii «Aktualni problemy pedahohichnoi osvity: realii, novi idei ta perspektyvy»*. Lviv: LNU imeni Ivana Franka. S.5-8. URL: https://www.researchgate.net/publication/367561948_Aktualni_aspekti_zastosuvan_na_tehnologij_zmisanogo_ta_distancijnogo_navcanna_u_pidgotovci_majbutnih_fa_hivciv [in Ukrainian]

Petrenko, S. (2020). Masovi vidkryti onlain-kursy (MVOK): perevahy i nedoliky. [Massive Open Online Courses (MOOCs): Pros and Cons]. *Pidhotovka maibutnikh pedahohiv do vykorystannia informatsiino-komunikatsiinykh tekhnolohii v profesiinii diialnosti: monohrafiia* / za zah. red.: VoitovychaI. S. / uporiad. Hnedko N. M. Lutsk. S.29-50. [in Ukrainian]

Petrenko, I. (2025 b). Robocha prohrama «Tekhnolohii dystantsiinoho ta zmishanoho navchannia» dlia zdobuvachiv stupenia vyshchoi osvity doctor filosofii (PhD) za osvitno-naukovoio proghramoio «Osvitni, pedahohichni nauky» [Curriculum for the «Distance and Blended Learning Technologies» Program for Candidates Pursuing a Doctor of Philosophy (PhD) Degree in the «Educational and Pedagogical Sciences» Academic Program]. URL: https://drive.google.com/file/d/173Lv6z29Q-qU9ZSjqqniK1b_2KfUEE4/view [in Ukrainian]

ACADEMIC DISCIPLINE «DISTANCE AND BLENDED LEARNING TECHNOLOGIES» IN PROFESSIONAL TRAINING OF DOCTORS OF PHILOSOPHY IN EDUCATIONAL SCIENCES

Inna PETRENKO

Doctor of Philosophy,
Associate Professor at the Theory and Methods of Education Department of
Rivne State University for the Humanities,
Rivne, Ukraine
ORCID: 0000-0003-2320-6100
e-mail: inna.petrenko@rshu.edu.ua

Abstract. The article analyzes the role of the academic discipline «Distance and Blended Learning Technologies» in the professional training of Doctors of Philosophy in the specialty A1 Educational Sciences. The relevance of the introduction of distance and blended learning technologies in the context of the digitalization of education, the COVID-19 pandemic, and the Russian-Ukrainian war, which necessitated the need to ensure the continuity of the educational process in higher education institutions, is substantiated. The place of the discipline in the educational and scientific program for the preparation of doctors of philosophy is determined and its content is characterized.

It was found that the discipline combines the theoretical principles of distance and blended learning with the practical training of students in the use of modern digital platforms, learning management systems, massive open online courses, online communication services, and tools for creating digital educational content. Particular attention is paid to practice-oriented methods of teaching the discipline, in particular project activities, the case method, collaborative learning, modeling the professional activities of a higher education institution teacher, and creating elements of distance courses.

It is substantiated that an important component of professional training is the formation of skills for critical analysis of digital educational resources, adherence to the principles of academic integrity, digital ethics, and information security.

It has been proven that studying the discipline contributes to the formation of professional, digital, communicative and methodological competencies of future doctors of philosophy, the development of the ability to organize the educational process in distance and blended formats, ensure effective digital interaction, carry out electronic assessment and use modern information and communication technologies in professional activities.

Keywords: distance learning, blended learning, doctor of philosophy, educational sciences, digital competence, information and communication technologies, digital educational environment, professional training, online education.

Стаття надійшла до редакції 23.04.2026 р.

Стаття прийнята до друку після рецензування 04.05.2026 р.

Стаття опублікована 15.06.2026 р.